

plumb de iarnă

Colecție Bilingvă de Poezii Selectate
din Creația Poetului Simbolist Român
George Bacovia

2002 print edition:

Ed. Gabriel Stanescu (Criterion Publishing) ISBN: 1-887304-56-8

translated from the Romanian by Doru Radu and JoAnne Growney

About the Poet (from the print edition)

George Bacovia was born on September 17, 1881 in Bacău, Romania, a typical Romanian provincial town. It is said that he was, by training, a Symbolist, but he overcame his background and became a forerunner of the modern era. He was strongly attached to his native town. He studied law and became a rather unsuccessful lawyer, dividing his life between his home town and Bucharest, in various offices, as a minor clerk, and in various sanitariums, as a patient. Very important in his life was his marriage to Agatha Grigorescu, a poet, who offered him the material and the physical protection that he seemed unable to provide for himself. He died on May 22, 1957, in Bucharest.

Bacovia's existence was rather ordinary. His illness barred him from active involvement in social and political affairs. His physical weakness and social shyness did not help to bring his poetry to public notice easily or quickly. His verse echoes his life in showing a man who was not bound by the conventions of public life and who was an outsider—then, once he was freed from the necessity of dull routine, he started living his obsessions.

Bacovia's lines are startlingly original. It always rains, bodies rot, lovers cough, mourning is everywhere, single colors dominate—white, black, grey, yellow or violet. These moods are accentuated by repetition. On the one hand, his poems are the direct expressions of a troubled mind. On the other, his poems give readers a door to a new and real universe.

lead of winter

Bilingual Collection of Selected Works by
Romanian Symbolist Poet
George Bacovia

About the Translators

(2002) **Doru Radu** is an English teacher at Andrei Muresanu School in Deva, Romania. A native of Deva, Radu holds a degree in Management from The Polytechnic University of Timișoara and the a degree in Foreign Languages from The West University of Timișoara. His translations, which first appeared in the *International Notebook of Poetry*, include work by George Bacovia and (in 2002) a translation into Romanian of *Howl* by Allen Ginsberg.

(2002) **JoAnne Growney** is a poet from Bloomsburg, Pennsylvania, USA. She recently earned a Master of Fine Arts Degree in creative writing from Hunter College in New York City and has completed her first full-length collection of poetry entitled *Butterfly Proposal*. Formerly a mathematics professor, Growney has published many poems in English-speaking journals in the United States and has two chapbooks, *Intersections* and *My Dance is Mathematics*. She has traveled several times to Deva, Romania to teach summer English classes at Andrei Muresanu School.

In 2012, the time of posting of this PDF, Radu is in Gdynia, Poland and Growney is in Silver Spring, MD, on the border of Washington, DC.

Cuprins / Contents:

Plumb	6	Decembre	18
Lead	6	December	18
Pastel 1	7	Negru	19
Nature Poem 1	7	Black	19
Decor	8	Nevroză	20
Scenery	8	Depression	20
Lacustră	9	Moină	21
Lake Cottages	9	The Thaw	21
Gri	10	Melancolie	22
Grey	10	Melancholy	22
Sonet	11	Nervi de toamnă 1	23
Sonnet	11	Anxiety in Autumn 1	23
Amurg de toamnă	12	Seară tristă	24
Autumn Evening	12	Sad Evening	24
Tablou de iarnă	13	Note de toamnă 1	25
Portrait of Winter	13	Notes from Autumn 1	25
În grădină	14	Oh, amurguri... ..	26
In the Garden	14	Lament for Sunsets	26
Spre toamnă	15	Amurg de iarnă	27
Toward Autumn	15	Winter Dusk	27
Pălind	16	Alean	28
Fading	16	Longing	28
Amurg violet	17	Amurg antic	29
Violet Evening	17	Ancient Sunset	29
		Pulvis	30
		Dust	30

Cuptor	31	Matinală	44
August Heat	31	Sunrise	44
Toamnă 1	32	În parc	45
Autumn 1	32	In the Park	45
Singur 1	33	Poemă în oglindă	46
Alone 1	33	Poem in the Mirror	46
Trudit	34	Alb	47
Exhausted	34	White	47
Amurg 1	35	Nervi de toamnă 2	48
Evening 1	35	Anxiety in Autumn 2	48
Altfel	36	Plumb de iarnă 1	49
Otherwise	36	Lead of Winter 1	49
Panoramă	37	Note de toamnă 2	50
Panorama	37	Notes from Autumn 2	50
Finis	38	Monosilab de toamnă	51
The End	38	Monosyllables of Autumn	51
Nocturnă 1	39	Nocturnă 2	52
Nocturne 1	39	Nocturne 2	52
Plumb de toamnă	40	Scânteii galbene 1	53
Lead of Autumn	40	Traces of Yellow 1	53
Largo	41	Singur 2	54
Largo	41	Alone 2	54
Plouă	42	Amurg 2	55
Rain	42	Evening 2	55
Nervi de primăvară 1	43	Miezul nopții	56
Spring Fever 1	43	Midnight	56

Ecou de serenadă	57
Echo of a Serenade	57
Noapte	58
Night	57
Strigoii	59
The Ghosts	59
Marș funebru	60
Funeral March	60
Balet	61
The Ballet	61
Pastel 2	62
Nature Poem 2	62
Scânteii galbene 2	63
Traces of Yellow 2	63
Dormitând	64
Sleeping	64
Nocturnă 3	65
Nocturne 3	65
Nervi de primăvară 2	66
Spring Fever 2	66
Amurg de vară	67
Summer Dusk	67
Fanfară	68
Fanfare	68
Umbra	69
The Shadow	69

De iarnă 1	70
Winter 1	70
Unei fecioare	71
To A Virgin	71
Note de toamnă 3	72
Notes from Autumn 3	72
Vals de toamnă	73
Autumn Waltz	73
Ninge	74
Snow	74
Igienă	75
Hygiene	75
Și ninge... ..	76
Snowfall	76
Plumb de iarnă 2	77
Lead of Winter 2	77
Nervi de toamnă 3	78
Anxiety in Autumn 3	78
Toamnă 2	79
Autumn 2	79
Nocturnă 4	80
Nocturne 4	80
Frig	81
Cold	81
Cu voi... ..	82
With You	82

Liceu	83
High School	83
Ego	84
Ego	84
Pantofii	85
Shoes	85
Aiurea	86
Nonsense	86
Psalm	87
Psalm	87
Contrast	88
Contrast	88
Piano	89
Piano	89
Mister	90
Mystery	90
În altar	91
At the Altar	91
Sepulcre violate	92
Desecrated Graves	92
Epitaf	93
Epitaph	92
Destul	94
Enough	94
Regret	95
Regret	95

Ca mâine	96
Tomorrow	96
De iarnă 2	97
Winter 2	97
Ecou de romanță	98
Echo of a Ballad	98
Trec nouri	99
Passing Clouds	99
Pastel 3	100
Nature Poem 3	100
Renunțare	101
Giving Up	101
Să ne iubim	102
Let's Make Love	102
Controversă	103
Controversy	103
Sânge, plumb, toamnă	104
Blood, Lead, Autumn	104
Toamna murind	105
Dying Autumn	105

Plumb

Dormeau adânc sicriele de plumb,
Și flori de plumb și funerar vestmânt —
Stam singur în cavou... și era vânt...
Și scârțâiau coroanele de plumb.

Dormea întors amorul meu de plumb
Pe flori de plumb... și-am început să-l strig —
Stam singur lângă mort... și era frig...
Și-i atârnav aripile de plumb.

Lead

Lead coffins sleep,
lead flowers, funeral garments —
I was alone at the burial, alone with the wind,
and the screech of lead wreaths.

My lead love also slept
on lead flowers. I began to call out —
I was alone by the corpse. Cold.
Lead wings hung down.

Pastel 1

Buciumă toamna
Agonic — din fund —
Trec păsărele,
Și tainic s-ascund.

Țârâie ploaia...
Nu-i nimeni pe drum;
Pe-afară de stai
Te-năbuși de fum.

Departe, pe câmp,
Cad corbii, domol;
Și răgete lungi
Pornesc din ocol.

Tălăngile, trist,
Tot sună dogit...
Și tare-i târziu,
Și n-am mai murit.

Nature Poem 1

Autumn blows agony
from the horizon.
Little birds fly
and hide.

The rain drizzles.
No one is on the road;
If you stay outside
the smog will suffocate you.

From far away, from the plain,
come ravens;
From the cattle pen
come bellows.

Cowbells
sadly jangle . . .
It's late,
and I haven't died.

Decor

Copacii albi, copacii negri
Stau goi în parcul solitar:
Decor de doliu, funerar...
Copacii albi, copacii negri.

În parc regretele plâng iar...

Cu pene albe, pene negre
O pasăre cu glas amar
Străbate parcul secular...
Cu pene albe, pene negre.

În parc fantomele apar...

Și frunze albe, frunze negre;
Copacii albi, copacii negri;
Și pene albe, pene negre,
Decor de doliu, funerar...

În parc ninsoarea cade rar...

Scenery

White trees, black trees
bare in the deserted park.
A mourning scene, funereal,
white and black trees.

Regrets again cry out in the park.

With white feathers, black feathers,
a bird with a sad voice
wanders the ancient park.
White and black feathers.

Ghosts appear in the park.

White leaves, black leaves;
White and black trees;
White and black feathers;
Mourning scenes, funereal.

Snow falls in the park . . .

Lacustră

De-atatea nopți aud plouând,
Aud materia plângând...
Sunt singur, și mă duce-un gând
Spre locuințele lacustre.

Și parcă dorm pe scânduri ude,
În spate mă izbește-un val —
Tresar din somn, și mi se pare
Că n-am tras podul de la mal.

Un gol istoric se întinde,
Pe-aceleași vremuri mă găesc...
Și simt cum de atâta ploaie
Piloții grei se prăbușesc.

De-atâtea nopți aud plouând,
Tot tresărind, tot așteptând...
Sunt singur, și mă duce-un gând
Spre locuințele lacustre...

Lake Cottages

I've heard only rain and weeping
for so many nights . . .
Alone, my thoughts live
in the lake cottages.

I feel I'm sleeping on wet boards.
A wave hits my back —
Startled I rise up, wondering
if the bridge still touches the bank.

The emptiness of history fills me.
I find myself in those same times.
The rain makes me feel
the heavy pilings falling.

Starting, waiting . . .
For nights I've heard only rain;
alone, my thoughts live
in cottages of the lake.

Gri

Plâns de cobe pe la geamuri se opri,
Și pe lume plumb de iarnă s-a lăsat;
I-auzi corbii! — mi-am zis singur... și-am oftat,
Iar în zarea grea de plumb,
Ninge gri.

Ca și zarea, gândul meu se înnegri...
Și de lume tot mai singur, mai barbar, —
Trist, cu-o pană mătur vatra, solitar...
Iar în zarea grea de plumb,
Ninge gri.

Grey

Those who wail have ceased their lament.
The world is buried under winter's lead.
Ravens! I say to myself with a sigh.
At the heavy leaden horizon
snow falls grey.

Matching the horizon, my thoughts darken . . .
Secret, primitive.
With heavy heart I sweep the fireplace with a feather.
At the heavy leaden horizon
the snow falls grey.

Sonet

E-o noapte udă, grea, te-neci afară.
Prin ceață — obosite, roșii, fără zare —
Ard, afumate, triste felinare
Ca într-o crâșmă umedă, murdară.

Prin măhălăli mai neagră noaptea pare...
Șivoaie-n case triste inundată —
Ș-auzi tușind o tusă-n sec, amară —
Prin ziduri vechi ce stau în dărâmare.

Ca Edgar Poe mă reîntorc spre casă,
Ori ca Verlaine, topit de băutură —
Și-n noaptea asta de nimic nu-mi pasă.

Apoi, cu pași de-o nostimă măsură,
Prin întunec, băjbâiesc prin casă,
Și cad, recad și nu mai tac din gură.

Sonet

A wet and heavy night, perfect for drowning.
Drab, worn-out street lamps offer light
in the fog. The street reminds me
of a dank and dirty tavern.

In the suburbs, night is blacker still.
Shabby houses flood.
Through crumbling walls
I hear a dry and bitter cough.

Like Edgar Poe, I go back home —
like Verlaine, mellowed by alcohol.
A night to have no cares.

I stumble through my house
with hulking steps. I fall.
I fall again. I continue to talk.

Amurg de toamnă

Amurg de toamnă pustiu, de humă,
Pe câmp sinistre șoapte trec pe vânt —
Departă plopii s-apeacă la pământ
În larg balans lenevos, de gumă.

Pustiu adânc... și-ncepe a-nnopta,
Și-aud gemând amorul meu defunct,
Ascult atent privind un singur punct
Și gem, și plâng, și râd în hâ, în ha...

Autumn Evening

Autumn dusk, deserted wet earth —
menacing whispers of wind across the field.
Distant poplars bend to the ground
rocking in giant arcs like rubber in the wind.

Solitude deepens. Night comes.
I hear the moans of the lover who left me.
I focus on a single point. I listen
and groan and weep and laugh.

Tablou de iarnă

Ninge grozav pe câmp la abator
Și sânge cald se scurge pe canal;
Plină-i zăpada de sânge animal —
Și ninge mereu pe un trist patinor...

E albul aprins de sânge-nchegat,
Și corbii se plimbă prin sânge... și sug;
Dar ceasu-i târziu... în zări corbii fug
Pe câmp, la abator, s-a înnoptat.

Ninge mereu în zarea-nnoptată...
Și-acum când geamuri triste se aprind
Spre abator vin lupii licărind.
— Iubito, sunt eu la ușa înghețată...

Portrait of Winter

Heavy snow lies near the slaughter house
where hot blood runs on the ground.
The snow turns red. The world
has become a red skating rink.

White is lost in red.
Ravens walk in red. They drink.
Night comes.
The ravens fly away.

More snow. And now,
when the gloomy windows all are lighted,
wolves come. I call you, my love.
Only me, before your frosted door.

În grădină

Scârțâie toamna din crengi ostenite
Pe garduri bătrâne, pe streșini de lemn,
Și frunzele cad ca un sinistru semn
În liniștea grădinii adormite.

O palidă fată cu gesturi grăbite
Asteaptă pe noul amor...
Pe când, discordant și înfiorător,
Scârțâie toamna din crengi ostenite.

In the Garden

From weary branches, in old fences,
under wooden eaves — autumn shrieks.
Leaves fall, portending evil
in a silent, sleepy garden.

With nervous gestures, a pale girl
awaits a new lover.
In a terrible din of tired branches,
autumn shrieks.

Spre toamnă

Pe drumuri delirând,
Pe vreme de toamnă,
Mă urmărește-un gând
Ce mă îndeamnă:
— Dispari mai curând!

În casa iubitei de-ajung,
Eu zgudui fereastra nervos,
Și-o chem ca să vadă cum plouă
Frunzișul, în târgul ploios.

Dar, iată, și-un mort evreiesc...
Și plouă, e moină, noroi —
În murmure stranii semite
M-adaug și eu în convoi.

Și nimeni nu știe ce-i asta —
M-afund într-o crâșmă să scriu,
Sau râd și pornesc înspre casă,
Și-acolo mă-nchid ca-n sicriu.

Și mereu delirând,
Pe vreme de toamnă,
M-adoarme un gând
Ce mă îndeamnă:
— Dispari mai curând!

Toward Autumn

As I wander pathways
in autumn,
a thought pursues me,
goads me:
— Perish sooner!

When I reach my lover's house
urgently I rattle the window,
call her to notice the rain,
the fallen leaves in our rain-soaked town.

Look! A corpse. Jewish.
Rain falls. Soft mud.
With strange, Semitic murmuring
I join the convoy.

No one knows what's happening —
I stop at an inn to write
or to laugh. Or I go home
and lock myself in my coffin.

In autumn weather,
endless wandering.
A thought follows me,
goads me:
— Perish sooner!

Pălind

Sunt solitarul pustiilor piețe
Cu tristele becuri cu pală lumină —
Când sună arama în noaptea deplină
Sunt solitarul pustiilor piețe.

Tovarăș mi-i râsul hidos, și cu umbra
Ce sperie câinii pribegi prin canale;
Sub tristele becuri cu razele pale,
Tovarăș mi-i râsul hidos, și cu umbra.

Sunt solitarul pustiilor piețe
Cu jocuri de umbră ce dau nebunie;
Pălind în tăcere și-n paralizie, —
Sunt solitarul pustiilor piețe...

Fading

I'm alone in deserted squares
with dismal lamps, pale light —
I hear the sound of bugles
as I wander alone in deserted squares.

My foul laugh is my friend, as is my shadow
that frightens stray dogs;
Under dismal lamps with pale light,
my foul laugh and my shadow are my friends.

I'm alone in deserted squares
with shadow plays that drive one mad;
Pale and silent and paralyzed,
I wander alone in deserted squares.

Amurg violet

Amurg de toamnă violet...
Doi plopî, în fund, apar în siluete:
—Apostoli în odăjii violete —
Oraşul tot e violet.

Amurg de toamnă violet...
Pe drum e-o lume leneşă, cochetă;
Mulţimea toată pare violetă,
Oraşul tot e violet.

Amurg de toamnă violet...
Din turn, pe câmp, văd voievozi cu plete;
Străbunii trec în pâlcuri violete,
Oraşul tot e violet.

Violet Evening

Violet autumn evening.
Two poplars in the distance —
apostles in violet vestments.
The whole town is violet.

Violet autumn evening.
Those who linger on the road —
All violet.
The whole town is violet.

Violet autumn evening.
From the tower I see bearded war-lords;
Elders pass in violet groups.
The whole town is violet.

Decembre

Te uită cum ninge decembre...
Spre geamuri, iubito, privește —
Mai spune s-aducă jăratec
Și focul s-aud cum trosnește.

Și mână fotoliul spre sobă,
La horn să ascult vijelia,
Sau zilele mele — totuna —
Aș vrea să le-nvăț simfonia.

Mai spune s-aducă și ceaiul,
Și vino și tu mai aproape, —
Citește-mi ceva de la poluri,
Și ningă... zăpada ne-ngroape.

Ce cald e aicea la tine,
Și toate din casă mi-s sfinte, —
Te uită cum ninge decembre...
Nu râde... citește-nainte.

E ziuă și ce întuneric...
Mai spune s-aducă și lampa —
Te uită, zăpada-i cât gardul,
Și-a prins promoroacă și clampa.

Eu nu mă mai duc azi acasă...
Potop e-napoi și-nainte,
Te uită cum ninge decembre...
Nu râde... citește-nainte.

December

Watch how December snows,
look out the window, my love.
Ask for more live coals
so we'll hear the fire crackling.

Push the armchair near the stove.
I'll listen to the hurricane in the chimney
or to my days; in any case,
I'd like to learn their symphony.

Ask for tea,
and come closer —
read me pages from the North Pole.
Let it snow, let snow bury us.

So hot inside your house
where everything is holy.
Watch how December snows.
Don't laugh, keep reading.

Although still day, it's so dark.
Ask for a lamp.
Look, the snow's as high as the fence,
the door handle's frozen.

I will not go home today . . .
Drifts block the way in front and behind.
Watch how December snows.
Don't laugh, keep reading.

Negru

Carbonizate flori, noian de negru...
Sicrie negre, arse, de metal,
Vestminte funerare de mangal,
Negru profund, noian de negru...

Vibrau scânteii de vis... noian de negru;
Carbonizat, amorul fumega —
Parfum de pene arse, și ploua...
Negru, numai noian de negru...

Black

Charred flowers, black mass.
Metal coffins burnt black,
burnt funeral garments,
deep black, mass of black.

Phantasmic sparks beam from a mass of black,
my love fossilized, leaving
a scent of burnt feathers in the rain.
Leaving black, only a mass of black.

Nevroză

Afară ninge prăpădind,
Iubita cântă la clavir, —
Și târgul stă întunecat,
De parcă ninge-n cimitir.

Iubita cântă-un marș funebru,
Iar eu nedumerit mă mir:
De ce să cânte-un marș funebru...
Și ninge ca-ntr-un cimitir.

Ea plânge și-a căzut pe clape,
Și geme greu ca în delir...
În dezacord clavirul moare,
Și ninge ca-ntr-un cimitir.

Și plâng și eu, și tremurând
Pe umeri pletele-i resfir...
Afară târgul stă pustiu,
Și ninge ca-ntr-un cimitir.

Depression

It snows.
My love plays the piano.
Darkness covers the town
like snow blankets a cemetery.

My love plays a funeral march.
Confused, I wonder:
Why a funeral march?
Snow blankets the cemetery.

She cries, she falls on the keys,
she moans, she rages . . .
The piano dies in discord,
snow blankets the cemetery.

Crying, trembling,
I spread her hair across her shoulders.
Outside, the town is empty
like a cemetery under snow.

Moină

Și toamna, și iarna
Coboară-amândouă;
Și plouă, și ninge —
Și ninge, și plouă.

Și noaptea se lasă
Murdară și goală;
Și galbeni trec bolnavi
Copii de la școală.

Și-s umezi păreții,
Și-un frig mă cuprinde —
Cu cei din morminte
Un gând mă deprinde...

Și toamna, și iarna
Coboară-amândouă;
Și plouă, și ninge —
Și ninge, și plouă.

The Thaw

Autumn and winter
come;
Rain and snow,
snow and rain.

Grey, empty night
comes.
Pale, sick children
arrive from school.

Wet walls;
I feel cold —
I think
of the dead.

Autumn and winter
come;
Rain and snow,
snow and rain.

Melancolie

Ce chiot, ce vaiet în toamnă...
Și codrul sălbatec vuieste —
Răsună-n coclauri un buciom,
Și doina mai jalnic pornește.

— Ascultă, tu, bine, iubito,
Nu plânge și nu-ți fie teamă —
Ascultă cum greu, din adâncuri,
Pământul la dânsul ne cheamă...

Melancholy

Such noise, such sadness in autumn . . .
The forest groans with wildness —
Everywhere, the sound of a horn;
a sad song begins.

My love, carefully listen.
Don't cry, don't be afraid —
listen as the deep earth
calls us.

Nervi de toamnă 1

E toamnă, e foşnet, e somn...
Copacii, pe stradă, oftează;
E tuse, e plânset, e gol...
Şi-i frig, şi burează.

Amanţii, mai bolnavi, mai trişti,
Pe drumuri fac gesturi ciudate —
Iar frunze, de veşnicul somn,
Cad grele, udate.

Eu stau, şi mă duc, şi mă-ntorc,
Şi-amanţii profund mă-ntristează —
Îmi vine să râd fără sens,
Şi-i frig, şi burează.

Anxiety in Autumn 1

Autumn: shudder and sleep.
Along the street, trees sob;
coughing, crying, and emptiness;
drizzle and cold.

Feverish and sad, lovers on the streets
make strange gestures.
Heavy soaked leaves continue
to fall.

I stay. I go. I return.
Saddened by the lovers,
I laugh my listless laugh.
Drizzle and cold.

Seară tristă

Barbar cânta femeia-aceea,
Târziu, în cafeneaua goală,
Barbar cânta, dar plin de jale, —
Și-n jur era așa răscoală...
Și-n zgomot monstru de țimbale
Barbar cânta femeia-aceea.

Barbar, cânta femeia-aceea...
Și noi eram o ceată tristă —
Prin fumul de țigări ca-n nouri,
Gândeam la lumi ce nu există...
Și-n lungi, satanice ecouri,
Barbar, cânta femeia-aceea.

Barbar cânta femeia-aceea,
Și-n jur era așa răscoală...
Și nici nu ne-am mai dus acasă,
Și-am plâns cu frunțile pe masă,
Iar peste noi, în sala goală, —
Barbar cânta femeia-aceea...

Sad Evening

Late in that empty inn
that woman sang fiercely —
Fiercely, and full of grief.
Rebellion surrounded us.
Over a terrible noise of dulcimers,
that woman fiercely sang.

To our sad group
that woman sang fiercely —
Through haze from cigarettes
we conjured imaginary worlds.
In long and fiendish echoes
that woman fiercely sang.

That woman sang fiercely
as rebellion surrounded us.
We did not go home; we cried,
our foreheads on the table.
Above us in the hollow room
that woman fiercely sang.

Note de toamnă 1

Tăcere... e toamnă în cetate...
Plouă... și numai ploaia dă cuvânt —
E pace de plumb, e vânt, și pe vânt
Grăbite, trec frunze liberate.

Deschide, dă drumu,-adorato,
Cu crengi și foi uscate am venit;
În târg, o fată tristă a murit, —
Și-au dus-o pe ploaie, și-au îngropat-o...

Dă drumu, e toamnă în cetate —
Întreg pământul pare un mormânt...
Plouă...și peste târg, duse de vânt,
Grăbite, trec frunze liberate.

Notes from Autumn 1

Silence. Autumn haunts the town.
Rain. Only rain can be heard —
The calm is heavy as leaves
freed by the wind pass by.

Open the door, my love, let me in.
I come to you with dried branches and leaves;
A sad girl died in this town —
they took her, buried her in the rain.

Let me in, autumn haunts the town —
the earth is a grave.
Rain falls. Through the town, leaves
freed by the wind pass by.

Oh, amurguri...

Oh, amurguri violete...

Vine
Iarna cu plânsori de piculine...

Peste parcul părăsit
Cad regrete,
Și un negru croncănit...

Veșnicie,
Enervare...
Din fanfare funerare
Toamna sună, agonie...

Vânt de gheață s-a pornit,
Iar sub crengile schelete, —
Hohot de smintit.

Nici o urmă despre tine,
— Vine, nu vine...

Oh, amurguri violete...

Lament for Sunsets

Oh, those violet sunsets.

With the wail of flutes
winter draws near.

Regrets
and the black sound of a raven
fall on the deserted park.

Endless
resentment.
Autumn blows her agony
in funereal fanfares.

Icy wind blows
under skeletal branches —
the laughter of the mad.

No trace of you
coming or not coming.

Oh, those violet sunsets.

Amurg de iarnă

Amurg de iarnă, sumbru de metal,
Câmpia albă — un imens rotund —
Vâslind, un corb încet vine din fund,
Tăind orizontul, diametral.

Copacii rari și ninși par de cristal.
Chemări de dispariție mă sorb,
Pe când, tăcut, se-ntoarce-același corb,
Tăind orizontul, diametral.

Winter Dusk

Gloomy, metallic winter dusk.
The white plain — a huge circle —
A raven comes, rowing,
obliquely cutting the horizon.

Rare snowed trees seem crystal.
I think of disappearing
while the same raven turns back,
obliquely cutting the horizon.

Alean

E-n zori, e frig de toamnă,
Și cât cu ochii vezi
Se-ncolăcește fumul
Și-i pâclă prin livezi.

Răsună, trist, de glasuri
Câmpiile pustii, —
Și pocnet lung, și chiot
S-aude-n deal la vii.

C-un zmeu copiii-aleargă,
Copil, ca ei, te vezi,
Și plângi... și-i frig de toamnă...
Și-i pâclă prin livezi.

Longing

At dawn in autumn's cold
the smoke from chimneys curls,
and orchards hang in mist
as far as eyes can see.

Across empty fields
flow mournful voices —
a long crack and a shout
are heard on the hill.

Children run with kites.
You feel childlike, too.
Shed a tear. In autumn's cold
the orchards hang in mist.

Amurg antic

Havuzul din dosul palatului mort
Mai aruncă, mai plouă, mai plânge —
Și stropii căzând, în amurg, iau culori:
De sineală, de aur, de sânge.

Plutește un lanț de lebede albe,
Iar visul din parc în lac se răsfrânge —
Amurgul pe lebede pune culori:
De sineală, de aur, de sânge.

Uitate, statuiele albe privesc,
Albe visând c-un aer ce plânge —
Și lasă amurgul pe ele culori:
De sineală, de aur, de sânge.

Ancient Sunset

The fountain behind the deserted palace
still sprays, still rains, still weeps —
at dusk its falling drops wear the colors
of sky, of gold, of blood.

A line of white swans floats,
a dream from the shore reflects in the lake —
The dusk paints the swans
with sky, with gold, with blood.

Forgotten white statues stand watch —
white and with an abject, pensive look.
The dusk paints them
with sky, with gold, with blood.

Pulvis

Imensitate, veşnicie,
Tu, haos, care toate-aduni...
În golul tău e nebunie, —
Şi tu ne faci pe toţi nebuni.

În faţa ta sunt cel mai laş.
Imensitate, veşnicie, —
Iubesc o fată din oraş...
Învaţă-mă filosofie.

Imensitate, veşnicie,
Pe când eu tremur în delir,
Cu ce supremă ironie
Arăţi în fund un cimitir.

Dust

Enormity, eternity —
you, chaos, gatherer of everything,
your emptiness breeds insanity,
we've all gone mad for you.

Facing you, I am the greatest coward.
Enormity, eternity —
I love a girl from this town.
Teach me philosophy.

Enormity, eternity —
with supreme irony,
while I tremble and rave,
you create a cemetery.

Cuptor

Sunt câțiva morți în oraș, iubito,
Chiar pentru asta am venit să-ți spun;
Pe catafalca de caldură-n oraș, —
Încet, cadavrele se descompun.

Cei vii se mișcă și ei descompuși,
Cu lutul de caldură asudat;
E miros de cadavre, iubito,
Și azi, chiar sânul tău e mai lăsat.

Toarnă pe covoare parfume tari,
Adu roze pe tine să le pun;
Sunt câțiva morți în oraș, iubito,
Și-ncet, cadavrele se descompun...

August Heat

My love, some in this town are dead.
I visit especially to tell you this
and that, because of heat on the bier,
dead bodies slowly rot.

Although they move, the living also rot.
From the earth the heat draws sweat.
From the smell of death
even your breast droops.

Perfume the carpets.
Let me cover you with roses.
My love, some in this town are dead
and, slowly, dead bodies rot.

Toamnă 1

Răsună din margini de târg
Un bangăt puternic de armă;
E toamnă... metalic s-aud —
Gorniștii, în fund la cazarmă.

S-aude și-un clopot de școală,
E vânt, și-i pustiu, dimineață;
Hârtii și cu frunze, de-a valma,
Fac roată-n vârteje, pe-o piață.

Se uită în zări catedrala,
Cu turnu-i sever și trufaș;
Grădina orașului plânge,
Și-aruncă frunzișu-n oraș.

Și vine, ca-n vremi de demult,
Din margini, un bucium de-alamă,
E toamnă... metalic s-aud —
Gorniștii, în fund, la cazarmă.

Autumn 1

A gunshot. The sound
echoes from the edge of town.
Autumn. From the barracks
come bugles' metallic sounds.

A school bell also we hear
this windy, empty morning.
In the square a bustle of leaves
and papers whirl around.

With a stern and stately tower,
the cathedral guards the horizon.
The town's garden weeps,
throwing its leaves all over town.

As in times long ago a horn,
like an alarm, sounds at the edge of town.
Autumn. From the barracks
come bugles' metallic sounds.

Singur 1

Potop, cad stele albe de cristal
Și ninge-n noaptea plină de păcate;
La vatră-n para ce abia mai bate —
Azi, a murit chiar visul meu final.

Și ninge-n miezul nopții glacial...
Și tu iar tremuri, suflet singuratec, —
Pe vatră-n para slabă, în jăratec, —
Încet, cad lacrimi roze, de cristal.

Alone 1

Crystal-white stars fall, a flood,
a snowfall on this night of sin;
Beside the hearth, in smoldering fire,
the last of my dreams died.

In the icy midnight snow falls.
And you, lonely soul, prolong your shiver.
From the hearth, into the dying fire,
rose-crystal tears slowly fall.

Trudit

Iubito, și iar am venit...
Dar astăzi, de-abia mă mai port —
Deschide clavirul și cântă-mi
Un cântec de mort.

Și dacă-am să cad pe covoare
În tristul, tăcutul salon, —
Tu cântă-nainte, iubito,
Încet, monoton.

Exhausted

My love, worn out,
I have returned.
Open the piano, play a song
for those gone.

And, if I fall to the carpet
in your dismal, silent room —
continue, my love, to play
unhurried, the same.

Amurg 1

Cu lacrimi mari de sânge
Curg frunze de pe ramuri,
Și-nsângerat, amurgul
Pătrunde-ncet prin geamuri.

Pe dealurile-albastre,
De sânge urcă luna,
De sânge pare lacul,
Mai roș ca-ntotdeauna.

La geam tușește-o fată
În bolnavul amurg;
Și s-a făcut batista
Ca frunzele ce curg.

Evening 1

More blood tears,
leaves falling from trees —
stained dusk
enters my windows.

Over blue hills
a blood moon rises.
The lake is blood red,
a red as never was.

In the poisoned dusk
a girl at a window coughs;
Her handkerchief
is like the falling leaves.

Altfel

Omul începuse să vorbească singur...
Și totul se mișca în umbre trecătoare —
Un cer de plumb de-a pururea domnea,
Iar creierul ardea ca flacăra de soare.

Nimic. Pustiul tot mai larg părea...
Și-n noaptea lui amară tăcuse orice cânt; —
Și-nvinețit de gânduri, cu fruntea în pământ,
Omul începuse să vorbească singur...

Otherwise

The man began talking to himself
as the world passed in shadows.
Under the endless spread of lead sky,
his brain burned like the sun's flame.

Nothing. Emptiness grew.
In this bitter night, music stopped.
Defeated by his thoughts, forehead furrowed,
the man began to talk to himself.

Panoramă

Plângea caterinca-fanfară
Lugubru în noapte, târziu...
Și singur priveam prin ochene,
Pierdut în muzeul pustiu...

Și-n lumea ochenelor triste
Mă prinse sinistre gândiri —
În jurul meu corpuri de ceară,
Cu hâde și fixe priviri.

Și-acea caterincă-fanfară
Îmi dete un tremur satanic;
În racle de sticlă — princese
Oftau, în dantele, mecanic.

Și-atunci, am fugit plin de groază
Din sumbrul muzeu fioros,
Orașul dormea în tăcere,
Flașneta plângea cavernos.

Plângea caterinca-fanfară
O arie tristă, uitată...
Și stam împietrit... și de veacuri,
Cetatea părea blestemată.

Panorama

The fanfare sounded
as a dirge in the night.
I opened my eyes, alone and lost
in an empty museum.

In this world of sad glances
death-thoughts seized me —
surrounded by wax bodies
whose stares repulsed me.

The brass band's playing
gave me an unholy tremble;
In glass coffins,
princesses lifelessly sighed.

In terror I ran
to escape that terrible museum.
As the town slept
the wailing fanfare echoed.

The fanfare cried
a dismal, forgotten aria.
I stayed as stone. This town
has been damned for centuries.

Finis

Cadavrul impozant pe catafalcul falnic,
Sub gaza de argint visa în vasta sală...
Iar sânul ei pierdut în mortuara gală —
Pe veci oprit, înmărmurise falnic.

Pustiu...

Depart, în cetate viața tropota...
O, simțurile-mi toate se enervau fantastic...
Dar în lugubrul sălii pufneau în râs sarcastic
Și Poe, și Baudelaire, și Rollinat.

The End

An imposing corpse, haughty on the bier
under a silver veil; she dreamed
while, amid that funereal festivity,
her breasts remained alone forever.

Empty . . .

Far away in the town, life raged . . .
All of my senses were upset,
but in that mourning hall irony burst into laughter —
Poe, Baudelaire, and Rollinat.

Nocturnă 1

Stau...și moina cade, apă, glod...
Să nu mai știu nimic, ar fi un singur mod —
Un bec agonizează, există, nu există, —
Un alcoolic trece piața tristă.

Orașul doarme ud în umezeala grea.
Prin zidurile astea, poate, doarme ea, —
Case de fier în case de zid,
Și porțile grele se-nchid.
Un clavier îngână-ncet la un etaj,
Umbra mea stă în noroi ca un trist bagaj —
Stropii sar,
Ninge zoișos,
La un geam, într-un pahar,
O roză galbenă se uită-n jos.

Nocturne 1

It rains; mud is everywhere. I stay.
This is the way to know nothing, to be lonely —
a lamp softens: it is there, it is not,
a drunkard passes through the sad square.

The town sleeps in heavy mist.
Behind walls she too sleeps —
iron houses within brick houses,
the heavy gates close.
Upstairs a piano plays,
Like baggage, my shadow sticks in the mud.
Dirty.
Snow falls.
At a window, in a vase,
a yellow rose looks down.

Plumb de toamnă

De-acum, tușind, a și murit o fată,
Un palid visător s-a împușcat;
E toamnă și de-acuma s-a-nnoptat...
— Tu ce mai faci, iubita mea uitată?

Într-o grădină publică, tăcută,
Pe un nebun l-am auzit răcnind,
Iar frunzele cu droaia se desprind;
E vânt și-orice speranță e pierdută.

Prin târgu-nvăluit de sărăcie
Am întâlnit un popă, un soldat...
De-acum pe cărți voi adormi uitat,
Pierdut într-o provincie pustie.

De-acum, au și pornit pe lumea eronată
Ecouri de revoltă și de jale;
Tot mai citești probleme sociale...
Sau, ce mai scrii, iubita mea uitată?

Lead of Autumn

A girl coughed, died.
A pale dreamer shot himself.
It's autumn, night falls.
How are you, my neglected love?

I heard a madman scream
in a quiet public garden.
Crowds of leaves detach and fall;
the wind blows, all hope has gone.

In this poor town I met
a priest, a soldier.
At my books I'll sleep, forgotten,
lost in this provincial town.

Echoes of revolt and grief
move through this imperfect world;
Do you still study social problems?
Or have you written something, my neglected love?

Largo

Muzica sonoriza orice atom...
Dor de tine, și de altă lume,
Dor...
Plana:
Durere fără nume
Pe om...
Toți se gândeau la viața lor,
La dispariția lor.
Muzica sentimentaliza
Obositor, —
Dor de tine, și de altă lume,
Dor...
Muzica sonoriza orice atom.

Largo

Every atom sang that music . . .
longing for you, for another world,
longing . . .
to fly . . .
The man gave himself
to a nameless pain . . .
All were thinking of his life,
his tired exit.
The music expressed
fatigue —
longing for you, for another world,
longing.
Every atom sang that music . . .

Plouă

Da, plouă cum n-am mai văzut...
Și grele tălângi adormite,
Cum sună sub șuri învechite!
Cum sună în sufletu-mi mut!

Oh, plânsul tălângii când plouă!

Și ce enervare pe gând!
Ce zi primitivă de tină!
O bolnavă fată vecină
Răcnește la ploaie râzând...

Oh, plânsul tălângii când plouă!

Da, plouă... și sună umil
Ca tot ce-i iubire și ură —
Cu-o muzică tristă, de gură,
Pe-aproape s-aude-un copil.

Oh, plânsul tălângii când plouă!

Ce basme tălângile spun!
Ce lume-așa goală de vise!
...Și cum să nu plângi în abise,
Da, cum să nu mori și nebun.

Oh, plânsul tălângii când plouă!

Rain

Rain falls as I've never seen.
Hypnotic. Heavy cowbells
ring in old sheds,
ring in my mute soul!

Oh, the tolling of cowbells in rain!

What a noise inside my head!
What a muddy, uncivil day!
A moon-struck girl from my neighborhood
shouts, laughing, at the rain.

Oh, the tolling of cowbells in rain!

Rain falls. A simple sound.
As in all love or hate,
a child is heard,
singing a wistful tune.

Oh, the tolling of cowbells in rain!

What stories cowbells tell
of a world where dreams died!
You will not cease your weeping,
you cannot keep from dying mad.

Oh, the tolling of cowbells in rain!

Nervi de primăvară 1

Primăvară...

O pictură parfumată cu vibrații de violet.
În vitrine, versuri de un nou poet,
În oraș suspină un vals din fanfară.

O nouă primăvară de visuri și păreri...

O lungă deșteptare zvonește împrejur,
E clar și numai soare.
La geamul unei fabrici o pală lucrătoare
Aruncă o privire în zarea de azur.

O nouă primăvară pe vechile dureri...

Apar din nou țăranii pe hăul din câmpie,
În infinit pământul se simte tresăltând:
Vor fi acum de toate cum este orișicând;
Dar iar rămâne totul o lungă teorie.

O, când va fi un cântec de alte primăveri!...

Spring Fever 1

Spring.

A fragrant painting vibrates with violet.
The work of a new poet is sold in the shops.
The band celebrates with a waltz.

A spring of new dreams and opinions.

There are murmurs far and everywhere
of awakening under a clear sun.
At a factory window, a pale worker
gazes toward a blue horizon.

To cover old sorrows a new spring comes.

Farmers return to the fields.
The earth trembles with possibilities.
There will be plenty as always.
At least, that's the theory we repeat.

Oh, when we sing of future springs!

Matinală

Aurora violetă
Plouă rouă de culori —
Venus, plină de fiori,
Pare-o vie violetă.

Bat la geamul tău încet,
Bat cu-o roză sângeroasă —
Vino, floare somnoroasă,
Cât pe zări e violet.

Plâns de ape se repetă,
Încă totu-i adormit —
Ca în vise s-a pornit
Roata morii, — violetă.

Gol e-al sânului buchet,
Floare goală, somnoroasă...
Trist, cu roza sângeroasă,
Bat în geamul violet.

Aurora violetă
Se pătează de culori —
Venus, pală de fiori,
Pare-o stinsă violetă...

Sunrise

Violet dawn,
a rainbow of dew.
Venus shimmers
like a violet flower.

I tap on your window,
tapping with a blood rose —
come, sleepy flower,
while the dawn continues violet.

Tears fall and fall
while the world sleeps.
The violet mill-wheel
spins in my dreams.

The heart of the bouquet was stolen —
stripped, sleepy flower.
Hesitant, with a blood rose
I tap on your violet window.

The violet dawn
fades to other colors —
pale shimmering Venus
is a wilted violet now.

În parc

Acum, stă parcul devastat, fatal,
Mâncat de cancer și ftizie,
Pătat de roșu carne-vie —
Acum, se-nșiră scene de spital.

Atunci, râdea,
Băteau aripi de veselie;
Parfum, polen și histerie, —
Atunci, în parc, și ea venea.

Acum, cad foi de sânge-n parcul gol.
Pe albe statui feminine;
Pe alb model de forme fine,
Acum, se-nșiră scene de viol...

In the Park

The park lies in ruins, devastated,
devoured by cancer and consumption,
stained sore red of flesh rubbed raw —
a landscape of hospital scenes.

Once, her laughter,
a joyful fluttering of wings,
perfume, pollen and delighted madness —
once, in the park, she too came.

In the empty park, blood leaves now fall
upon pale female statues,
upon white models of the finest form —
a landscape of violation.

Poemă în oglindă

În salonul plin de vise,
În oglinda larg-ovală încadrată în argint,
Bate toamna,
Și grădina cangrenată,
În oglinda larg-ovală încadrată în argint.

În fotoliu, ostenită, în largi falduri de mătase,
Pe când cade violetul,
Tu citești nazalizând
O poemă decadentă, cadaveric parfumată,
Monotonă.

Eu prevăd poema roză a iubirii viitoare...

Dar pierdută, cu ochi bolnavi,
Furi, ironic, împrejurul din salonul parfumat.
Și privirea-ți cade vagă peste apa larg-ovală,
Pe grădina cangrenată,
Peste toamna din oglindă —
Adormind...

Eu prevăd poema roză a iubirii viitoare...

Însă pal mă duc acuma în grădina devastată
Și pe masa părăsită — albă marmoră sculptată —
În veșminte-mi funebre,
Mă întind ca și un mort,
Peste mine punând roze, flori pălite,-ntârziat
Ca și noi...

Zi, finala melodie din clavierul prăfuit,
Or ajunge plânsul apei din havuzele-nnoptate.
Vezi, din anticul fotoliu —
Agonia violetă,
Catafalcul,
Și grădina cangrenată,
În oglinda larg-ovală încadrată în argint...

Poem in the Mirror

In the dreaming room,
in the wide, oval mirror framed with silver,
autumn knocks.
Also the dying garden
in the wide, oval mirror framed with silver.

Tired in your armchair, deep in silk's wide folds,
while violet drops low,
your bored, nasal voice
recites a poem that stinks of death,
monotonously.

I see, instead, the rosy poem of a future love . . .

Your glazed eyes tell me you're lost,
and your irony steals the scent from the room.
Your gaze drifts across the oval pond,
over the dying garden,
over the mirror's autumn.
You sleep.

I see the rosy poem of a future love . . .

Pale, I enter the ravaged garden
And, on an abandoned table of white sculpted marble,
in my mourning clothes,
I lie as dead.
I cover myself with roses, pale late flowers
like us.

Play one last song on the dusty piano.
Make autumn weep in the darkened fountains.
From your antique armchair
watch the violet agony —
the bier,
the poisoned garden —
in the wide, oval mirror framed with silver.

Alb

Orchestra începu cu-o indignare grațioasă.
Salonul alb visa cu roze albe —
Un vals de voaluri albe...
Spațiu, infinit, de o tristeță armonioasă...

În aurora plină de vioare,
Balul alb s-a resfîrat pe neuitatele cărări —
Cîntau clare sărutări...
Larg, miniatură de vremuri viitoare...

White

With graceful hesitation, the orchestra began.
The white room dreamt of roses,
a waltz of white veils,
an endless space of dulcet sadness.

The violins sang from the dawn,
a white ball rolled familiar paths —
crystal kisses praised
grand and small future times.

Nervi de toamnă 2

La toamnă, când frunza va îngălbeni,
Când pentru fizici nu se știe ce noi surprize vor veni, —
Alcoolizat, bătut de ploi, cum n-am mai fost cândva,
Târziu, în geamul tău, încet, cu o monedă voi suna.

Și-n toamna asta udă, mai putredă ca cele ce s-au dus,
Când vântul va boci, din nou, la cei de jos, la cei de sus, —
La geamul tău, în spaima nopții, ca un prelung final,
Voi repeta că anii trec mereu mai greu, și mai brutal.

Va bate ploaia... și târziu, la geamul tău voi plânge-ncet.
Va rătăci alcoolizat, apoi, în noapte, un schelet, —
Nimic tu nu vei auzi din câte voi avea de spus...
În toamna asta udă, mai putredă ca cele ce s-au dus.

Anxiety in Autumn 2

In autumn, at the time of yellow leaves,
when consumptives wait for miracles,
drunk and rain-soaked as never before —
slowly, I will toss a coin through your window.

In this wet autumn, more miserable than those past,
when those below and those above hear the wind's lament,
in the fear of night at your window like a broken record
I'll repeat that the years grow more difficult, more cruel.

The rain will continue to fall and late, beside your window,
ceaselessly I'll cry. My drunken frame will wander the night,
never to be heard by you . . .
In this wet autumn, more miserable than those past.

Plumb de iarnă 1

Ninge secular, tăcere, pare a fi bine,
Prin orașul alb, doar vântul trece-ntârziat —
Ninge, parcă toți muriră, parcă toți au înviat...

Dorm volumele savante-n înghețatele vitrine.

Printre ziduri, peste turnuri depărtate,
Ninge cu nimic în noaptea vastă, ning bancnote —
Numai vântul singur plânge alte note...

Umbra mea se adâncește-n cartiere democratice.

Ninge grandios în orașul vast cum nu mai este,
Ning la cinematografe grave drame sociale,
Pe când vântul hohotește-n bulevarde glaciale...

— Dar cine poate să explice această tristă poveste?

Lead of Winter 1

Snow falls from centuries. Silence, all seems well.
Night wind is the only traveler in this white town —
snow falls and it is as if all have died, have risen again.

A scholar's books sleep in frozen windows.

Beyond the walls, over distant towers.
it snows trifles in this vast night, or it snows banknotes —
but the solitary wind cries other notes.

My shadow analyzes the democratic districts.

Snow falls abundantly over this endless town.
Serious social dramas snow into the cinemas
while the wind roars down icy boulevards.

Who can explain this sad story?

Note de toamnă 2

Toamna-n grădină și-acordă vioara,
Strada-i pustie...
Orașul e plin de hambare, —
De pâinea cea nouă duduie moara.

O frunză s-a lăsat pe-o mână-ntinsă care cere...

Orașul gol...
Cetate depărtată;
Frunzișul smuls...
De firele electrice, paralizată,
Ca un simbol,
O pasăre cade-n oraș, ca o tristețe mai mult.

Și înserează... și e tăcere...

Și gândul s-afundă, pierdut vâslaş,
Pe-al vremurilor mers —
Și jalea de-a nu mai putea face un vers...

Sunt cel mai trist din acest oraș.

Notes from Autumn 2

In the garden, autumn tunes her violin,
the street is empty
in this town full of barns —
the mill is full of new bread.

A leaf falls on a beggar's hand.

An empty town,
a distant citadel,
fallen foliage.
A bird falls
paralyzed, electrocuted —
in this town a symbol
of the greatest sadness.

Darkness comes. Silence.

My thoughts deepen, I am an oarsman,
lost and rowing through time
and grief — I am unable to make a verse.

Sad. I am the saddest person in this town.

Monosilab de toamnă

Toamna sună-n geam frunze de metal,
Vânt.
În tăcerea grea, gând și animal
Frânt.

În odaie, trist sună lemnul mut:
Poc.
Umbre împrejur într-un gol, tăcut,
Loc.

În van peste foi, singur, un condei
Frec.
Lampa plânge... anii tăi, anii mei
Trec.

Să mă las pe pat, ochii să-i închid,
Pot.
În curând, încet va cădea în vid
Tot.

O, va fi cândva altfel natural,
Bis.
Toamna sună-n geam frunze de metal,
Vis.

Monosyllables of Autumn

Autumn strikes my window with metal leaves,
wind.
Unbearable silence, a thought, an animal:
tired.

In my room the silent floor snaps:
crack!
Shadows jump all over the empty, silent
place.

I try to write. In vain.
Scratch.
The lamp shudders. My years and yours
pass.

Should I lie on the bed? Close my eyes?
Chance.
Hope will slowly fall into emptiness
all.

Will times ever be normal?
Bis.
Autumn strikes the window with metal leaves.
Dream.

Nocturnă 2

Uitarea venea... a venit.
O lacrimă cade jos, totul tace,
Lampa obosită a clipit,
Orice obiect atins șoptește: lasă-mă-n pace...

De-acum...
Auzi, ploaia plânge pe drum
Pe un adânc tumult,
Pe urma unui mic pantof într-un parc de demult...

Adorm... ascult...
Afară, la fereastră, toamna a spus:
— Of!...

Nocturne 2

Oblivion comes . . . came.
A tear falls; total silence,
the tired lamp twinkles,
every touched thing whispers, *let me alone*.

Now.
Listen, outside the rain sheds its tears —
A serious dispute centers on
a scrap of a small shoe in an old park . . .

I sleep . . . I listen . . .
Outside a window, autumn says:
Oh!

Scântei galbene 1

O femeie în doliu pe stradă,
O frunză galbenă tremura după ea —
Luată de-a oraşului sfadă,
Uitasem că toamna venea.

Era mai demult o stradă,
O şcoală, şi bruma cădea —
Prin săli, ca nimeni să-l vadă,
Un elev singuratic pălea.

Un om, în amurg, pe-o stradă...
Pe foi nu mai ştiu cum trecea —
Sub tropot, şi-a lumii grămadă...
— Uitasem că toamna venea.

Traces of Yellow 1

In the street, a woman in mourning.
Behind her, a trembling yellow leaf.
Hearing the noise of the town,
I forgot autumn had come.

Once, long ago, there was a street,
a school, covered with frost .
In a classroom, hidden,
a solitary student paled.

A man, in the dusk,
trampled dried leaves on a street.
Hearing the clatter of the street,
I forgot autumn had come.

Singur 2

Odaia mea mă înspăimântă
Cu brâie negre zugrăvită —
Prin noapte, toamna despletită
În mii de fluieră cântă.

— Odaie, plină de mistere,
În pacea ta e nebunie;
Dorm umbre negre prin unghere,
Pe masă arde o făclie.

— Odaie, plină de ecouri,
Când plânsu-ncepe să mă prindă,
Stau triste negrele tablouri —
Făclia tremură-n oglindă.

Odaia mea mă înspăimântă...
Aici n-ar sta nici o iubită, —
Prin noapte, toamna despletită
În mii de fluieră cântă.

Alone 2

My room painted black
frightens me.
Through the night, autumn plays
a thousand pipes.

Room of mysteries,
your silence breeds madness;
Black shadows sleep in corners,
a candle on the table burns.

Room of echoes,
when I cry
the black paintings join the sadness —
the candle flickers in the mirror.

My room scares me.
No girl would live here.
Through the night, autumn plays
a thousand pipes.

Amurg 2

Crai-nou verde-pal, și eu singur
Prin crengile cu sunet de schelet, —
Învinețit ca un cadavru...
— Vino-n zăvoiul violet.

Or, nu! s-aprind luminile-n oraș...
Sunt alții și un alt poet —
E mult de când dormim în umbră,
În cimitirul violet...

Evening 2

A pale-green new moon shines through that branch
that rattles like the knees of a skeleton.
Me, a bruised corpse — alone.
Come visit these violet woods.

Or don't! Lights blanket the town.
Other people, another poet —
We together have slept such a long time
in this violet cemetery.

Miezul nopții

Frunzișul acuma pornit-a
O leneșă, jalnică horă;
Și plâng, și cu plânsul în noapte
Răchita de-afară mi-i soră.

S-apropie-ncet miezul nopții,
Și sună a frunzelor horă —
Eu trec din odaie-n odaie,
Când bate satanica oră.

Midnight

The leaves begin to dance
a listless, joyless reel.
I start to weep, joining
the willow who is my sister.

Midnight arrives
over the sound of the leaves' dance —
I walk from room to room
while the hour of evil approaches.

Ecou de serenadă

Pansele negre, catifelate
Pe marmora albă s-au veștejit,
Și-n tainice note s-au irosit
Parfume triste, îndoliate.

Eu singur, cu umbra, iar am venit,
O, statui triste și dărâmate, —
Pansele negre, catifelate,
Vise, ah, vise, aici, au murit.

În haine negre, întunecate,
Eu plâng în parcul de mult părăsit...
Și-a mea serenadă s-a rătăcit,
În note grele, și blestemate...

Echo of a Serenade

Black velvet pansies
faded on white marble.
They wasted — it is mysterious —
their sad perfume of mourning.

Alone but for my shadow, I return.
Oh, dingy, shattered statues,
black velvet pansies —
dreams have died here.

In solemn clothes of mourning,
I cry in this deserted park —
a serenade that lost its way
into heavy, cursing notes.

Noapte

Se-ntind bulevarde-n noapte de vară,
Pe arbori, electrică lumină —
La gară zvâcnește o mașină
Și-n gol, tresar signale de gară.

Pe cer de safir, comori de avari...
Tăcerea în gol vibrează cu zvon, —
Orașul, cu-ncetul, pare-un salon, —
Acuma, în somn, tresar fete mari.

Night

Boulevards stretch into the summer night,
streetlights climb trees.
At the station a car idles,
train signals flash messages in vain.

Misers' diamonds twinkle in the sapphire sky,
noisy silence vibrates in the void.
The town becomes a room in which
young women shiver in their sleep.

Strigoii

Cu roșii fanare, galbene, verzi
Trec noaptea strigoii prin lanuri de grâu
Și câinii spre lanuri în noapte tot bat —
Strigoii la crâșmă în pod au intrat,
Și podul se vede bizar luminat
De roșii fanare, galbene, verzi.

Strigoii, din pod, își iau înapoi,
Lăsate din viață, demult, amanete...
Așa spune basmul ce azi l-am uitat
Că noaptea, la crâșmă, apar siluete
Cu roșii fanare, galbene, verzi.

Dar când despre ziuă cocoșu-a cântat,
Cad buzna, din pod, grămezi de strigoi
Și-n hău, peste lanuri, strigoii se pierd
Roșii, galbeni și verzi.

The Ghosts

With lamps of red, yellow, and green
night ghosts pass through fields of grain.
Dogs bark at the black fields.
Ghosts flow into the attic of the inn,
the attic is lit extravagantly
by red lamps, yellow ones, and green.

From the attic the ghosts reclaim
hostages from the times of their lives.
A story I forgot tells how
in the attic night, silhouettes appear
with red lamps and yellow and green.

Then, in the dawn, when the cock sings,
a gathering of ghosts falls from the attic.
Across the fields these ghosts are lost
in red and yellow and green.

Marș funebru

Ningea bogat, și trist ningea; era târziu
Când m-a oprit, în drum, la geam clavirul;
Și-am plâns la geam, și m-a cuprins delirul —
Amar, prin noapte vântul fluiera pustiu.

Un larg și gol salon vedeam prin draperii,
Iar la clavir o brună despletită
Cânta purtând o mantie cernită,
Și trist cânta, gemând între făclii.

Lugubrul marș al lui Chopin
Îl repeta cu nebulă...
Și-n geam suna funebra melodie,
Iar vântul fluiera ca țipătul de tren.

Apoi, veni și-o blondă în salon...
Și-aproape goală prinse, adormită,
De pe clavir, o scripcă înnegrită —
Și urmări, pierdută, marșul monoton.

Înaltă, despletită, albă ca de var,
Mi se părea Ofelia nebună...
Și lung gemea arcușu-acum pe strună
Îngrozitorul marș lugubru, funerar.

Cântau amar, era delir, —
Plângea clavirul trist, și violina —
Făcliile își tremurau lumina,
Clavirul catafalc părea, și nu clavir.

Târziu, murea clavirul lung gemând;
Luptau făcliile în agonie...
Și-nctet se-ntinse-o noapte de vecie,
Și-n urmă, greu, un corp am auzit căzând.

Vai, de-atunci îmi pare lumea și mai tristă.
Viața-i melodie funerară...
Și nu mai uit nebuna lăutară —
Și transfigurata, trista claviristă.

Funeral March

Snow was falling; the hour was sad and late;
Piano music stopped me by the window.
While the wind whistled;
I began to cry, to groan.

Through curtains I saw a large room —
At the piano a dark-haired girl
in a mourning cape. Her sad song
floated between flaming candles:

Chopin's "Funeral March."
Spellbound, she played it over and over.
The song came through the closed window
while the wind wept the wail of a train.

A pale girl entered the room.
Undressed and weary,
she lifted from the piano a black violin
and joined the tiresome march.

With loose, tousled hair, pale as lime,
she resembled mad Ophelia.
Under her bow the strings moaned
the mournful funeral march.

As the two sang their pain,
the piano and the violin joined their weeping.
The candles flickered. On the piano
I saw a corpse laid out.

In a burst of agony, the piano died.
The candles sputtered and went out.
In gathering darkness
I heard a body fall.

The world's gloom has grown.
I cannot forget the mad fiddler
and the sad piano player.
Life is a funeral song.

Balet

Lunecau batistele albe...
Degajări de puternice forme —
Albe, în fața lumii enorme,
Lunecau batistele albe...

Lunecau batistele albe
Și lumea sufla împătimită —
Albe, râzând spre lumea prostită,
Lunecau batistele albe.

Lunecau batistele albe...
Tainic trezind complexul organic —
Albe, stârnind instinctul satanic,
Lunecau batistele albe.

The Ballet

White handkerchiefs float,
defining strong forms —
white, before a crowd of people.
White handkerchiefs float.

White handkerchiefs float.
People breathe anxiously —
white, laughing at the audience subdued.
White handkerchiefs float.

White handkerchiefs float.
Secretly, arousing an enigma —
white, provoking evil instincts.
White handkerchiefs float.

Pastel 2

— Adio, pică frunza
Și-i galbenă ca tine, —
Rămâi, și nu mai plânge,
Și uită-mă pe mine.

Și s-a pornit iubita
Și s-a pierdut în zare —
Iar eu în golul toamnei
Chemam în aiurare...

— Mai stai de mă alintă
Cu mâma ta cea mică,
Și spune-mi de ce-i toamnă
Și frunza de ce pică...

Nature Poem 2

Goodbye. The leaf falls.
It is as pale as you are.
Stay. Don't cry.
Forget me.

My love has gone,
vanished into brightness.
In autumn's emptiness
I wandered, called her.

Stay. Caress me
With your dainty hand.
Explain why autumn must come,
why the leaf must fall.

Scânteii galbene 2

Vom spune că toamna a venit... foarte trist —
La o fereastră melancolică, mi s-a părut ceva,
Însă m-a trezit un glas pozitivist...
Vânt umed, și frunza zboară, undeva.

Am ajuns, acum, pe un câmp cu ape...
În luncă, medita un poet cunoscut —
Părea că de oameni nu mai încap;
De-această-ntâmplare, atât de rău mi-a părut.

Eu nu mai știu nimic, și m-am întors acasă,
Uitați-vă ce gol, ce ruină-n amurg —
Amurgul galben m-a-ngălbenit, și m-apasă,
Ca geamuri galbene, cu lacrimi ce nu mai curg.

Traces of Yellow 2

Say that autumn's here with all its sadness —
At a dark window, I've seen something.
An optimistic voice has startled me.
A wet wind blows, leaves fly away — to somewhere.

I reach a flooded field.
At this water-meadow a well-known poet mused,
thinking he no longer belonged with the living.
His fate has shattered me.

I no longer know anything, have returned home.
How empty it is; twilight shows ruins.
The yellow dusk makes me yellow, shatters me
like old windows yellowed with old tears.

Dormitând

În pâcla nopților de iarnă, cu hornuri ce fumează,
Când lămpile de stradă cu miile veghează,
În pâcla colorată mă duc abia simțit —
Mai mult ca orișicine, îmi pare c-am greșit.
Am fost atât de singur, și singur am rămas,
În creierul meu plânge un nemilos taifas...
De sună-n ziduri ninse vreo muzică de bal,
Mai stau, și plânge-n mine un vals provincial.
De la fereastra ninsă, cu finele perdele,
Mă duc pe străzi de gheață cu spuza lor de stele;
Și-n mijlocul odăii, tot singur mă prezint:
— Valsa o blondă-n alb, și cu pantofi de-argint...
Aprind, pe masă, lampa, și iarăși mă dezbrac,
Aș vrea să-mi fac un ceai, și stau, și nu-l mai fac...
Mă clatină spre pat al insomniei pas —
În creierul meu plânge-un nemilos taifas.

Sleeping

In the mist of winter nights with smoking chimneys,
where thousands of street lamps keep their watch,
in this colored mist I scarcely can walk —
more than the rest, I have done wrong.
I was lonely, am lonely still.
Cruel conversations scream inside my head.
I stop, hear music through snow-covered walls,
inside me a provincial waltz.
Away from frosty windows, hung with finest curtains,
I move down icy streets heaped with stars.
Back in the middle of my room, I introduce myself
to the blond in a white dress who waltzes in silver shoes.
I light the table lamp, remove my coat.
I want some tea but hesitate, don't make it.
Insomnia keeps me near my bed.
Cruel conversations scream inside my head.

Nocturnă 3

E-o muzică de toamnă
Cu glas de piculină,
Cu note dulci de flaut,
Cu ton de violină...
Și-acorduri de clavire
Pierdute, în surdină;
Și-n tot e-un marș funebru
Prin noapte, ce suspină...

Nocturne 3

The music of autumn:
a piccolo's wail,
dulcet strains of a flute,
murmur of a violin.
Soft, low, lost
piano strains,
like a funeral march
in a night of sighs.

Nervi de primăvară 2

Melancolia m-a prins pe stradă
Sunt amețit.
Oh, primăvara, iar a venit...
Palid, și mut...
Mii de femei au trecut;
Melancolia m-a prins pe stradă.

E o vibrație de violete:
Trece și Ea;
Aș vrea,
Dar nu pot s-o salut;
Oh, și cum a trecut,
Într-o vibrație de violete.

Nimicnicia m-a prins pe stradă;
Am adormit.
Oh, primăvara, iar a venit
Pal, și uitat...
Vals funebru, depărtat.
Melancolia mă ține-n stradă...

Spring Fever 2

Despondent, I walk the streets,
confused.
Spring again has come,
pale and silent.
Thousands of women have passed me;
On the street sadness fills me.

With a shimmer of violets
she passes by.
Although I wish it,
I cannot greet her.
She passes
with a shimmer of violets.

On the street of emptiness
I am asleep.
Pale and ignored,
spring has returned.
Like a distant funeral procession
sadness holds me in the street.

Amurg de vară

Histerizate fecioare pale,
La ferestre deschise, palpită...
În amurguri roșii, nuptiale,
Stau pale, și nu se mai mărită.

Eu trec, îmbătrânit, ca și ele,
Și-asemena inima mea plânge —
Din treacăt, tuturor, în perdele,
Le pun câte-o roză de sânge.

Summer Dusk

Wild-eyed pale virgins
tremble at open windows
in red nuptial twilight,
waiting for their weddings.

Looking as old as they, I pass by.
My heart too cries —
I put a blood rose
in each one's veil.

Fanfară

Ce tristă operă cânta
Fanfara militară
Târziu, în noapte, la grădină...
Și tot orașul întrista,
Fanfara militară.

Plângeam, și rătăceam pe stradă
În noaptea vastă și senină;
Și-atât de goală era strada —
De-amanți grădina era plină.

Orașul luminat electric
Dădea fiori de nebunie —
Era o noapte de septembrie,
Atât de rece și pustie!

Și tot orașul întrista
Fanfara militară...
Târziu, în noapte, la grădină,
Ce tristă operă cânta
Fanfara militară.

Fanfare

When we heard the military band
we thought, what a sad song,
Late at night, in the garden
all in the town fell sad
at the sound of the military band.

Wandering the streets, I wept
in the immense, clear night.
The street was empty;
the garden filled with lovers.

Street lights
gave mad thrills
on a cold, deserted
September night.

The whole town fell sad
at the sound of the military band . . .
Late at night, in the garden,
what a sad song
sung by the military band.

Umbra

Mă prăfuiise timpul dormind peste hârtii...
Se întindea noianul de unde nu mai vii;
O umbră, în odaie, pe umeri m-apăsa —
Vedeam ce nu se vede, vorbea ce nu era.

— Poți să te culci, e ora și noaptea-ntârziată.
Vei scrie, altă dată, orice, și tot nimic.
O umbră ești acum, și pot să te ridic,
Lăsând odaia goală, și lampa afumată...

The Shadow

Asleep over papers covered by the dust of ages —
Much time has passed since you left;
In my room, a shadow heavy on my shoulders —
I saw what can't be seen, I was told what never was.

*Go to bed, the night hour is late.
You will write another time — and all nothing;
You are a shadow I can lift
and leave the room empty, the lamp snuffed out.*

De iarnă 1

În ecouri bocitoare
Vine iarna, vine-acuși —
Plâng copile pe la uși
Din harmonii cerșitoare.

Plâng fecioare din clavire
Prin palate boierești —
Plâng harmonii la ferești
Milogiri de cimitire.

Răzvrățiții dau ca orbii
Și flămându-i ucigaș —
De la sate la oraș
Au trimis țărani, — corbii.

Prin orașele avute
Histerii de muritori,
Pe sub corbii bocitori
Trec femeile pierdute.

Iată, ninge peste fire, —
Hai la vatră, la povești —
Plâng harmonii la ferești
Milogiri de cimitire.

Winter 1

Winter is coming.
Mourners wail around me,
beggar children cry in unison
before the doors.

In fine palaces
girls weep at their pianos.
Through the windows, whining chords
from cemetery beggars.

Rebels like blind men come.
The hungry are savages.
From village to town
all are scavengers.

Through wealthy towns —
at the mercy of plunderers —
lost women pass,
afraid of death.

Look. It's snowing.
Come to the hearth for a story.
Through the windows, whining chords
from cemetery beggars.

Unei fecioare

Duduia veşnic citeşte;
Ştie clavirul, pictează —
Şi nopţi de-a rândul veghează,
Şi poate, de-aceea slăbeşte.

Se crede, şi unii spun —
Dar totul rămâne secret —
Duduia visează-un poet,
Bizar, singuratec, nebun.

To a Virgin

She reads without stopping,
plays the piano, paints —
awake through every night,
perhaps the reason she grows thin.

It is believed and some say,
thought this is a secret,
she dreams
of a strange, lonely, mad poet.

Note de toamnă 3

În toamna violetă, compozitori celebri
Au aranjat un vast concert...
Pe galbene alei, poeții triști declamă lungi poeme —
E-o toamnă, ca întotdeauna, când totul geme,
Frumos și inert.

Pe străzi elegante, ca o părere,
Femeia modernă a trecut și revine;
Tot haosul e-o veselie de eter.
Și, dacă se zguduie orașul,
Și creierul rămâne pierdut;
Și, dacă munca trosnește din brațe, din piatră, din fier, —
Mulțimea anonimă se va avea în vedere.
Tot, ce-mi trebuie să am, pot să cer.

Parfum... incendiu violet, și becurile-aprinse
Amurgul licărește pe-orașul de vitrine —
Pierdut, mă duc și eu, cu brațele învinse,
Plângând,
Și fredonând,
Gândindu-mă la mine.

Notes from Autumn 3

A group of famous composers arranged
a concert that played long into the violet autumn.
Down pale alleys, sad poets recited long verses.
A typical autumn — when the bored world moaned
for beauty.

On festooned streets, like a mirage,
fashionable whores went out and returned
in chaos, a swirl of perfumes.
If the town quakes
and the brain stays quiet,
and if the project cracks —
whether made by men, made of stone or iron —
the nameless crowd will see itself.
I can ask for what I need.

Perfume, a violet fire, and lighted lamps.
Twilight's rays glow on shop-windows of the town.
Lost, I hang my arms, defeated. I disappear —
whining,
moaning,
thinking of myself.

Vals de toamnă

La geamuri, toamna cântă funerar
Un vals îndoliat, și monoton...
— Hai, să valsăm, iubito, prin salon,
După al toamnei bocet mortuar.

Auzi, cum muzica răsună clar
În parcul falnic, antic, și solemn, —
Din instrumente jalnice de lemn,
La geamuri, toamna cântă funerar.

Acum, suspină valsul, și mai rar,
O, lasă-mă acum să te cuprind...
— Hai, să valsăm, iubito, hohotind,
După al toamnei bocet mortuar.

Autumn Waltz

Autumn gravely plays a dark
and weary waltz past our windows.
My love, you and I must dance through this salon
to the funereal lament of autumn.

Hear the clear music
in the splendor of this ancient, solemn park —
From mournful wooden instruments
autumn's lament plays at our windows.

The melody moves slowly.
Let me embrace you.
We must waltz, my love,
to the funereal lament of autumn.

Ninge

Când iar începe-a ninge
Mă simt de-un dor cuprins.
Mă văd, pe-un drum, departe,
Mergând, încet, și nins.

Sub streșină, cerdacul
Se-ntunecă, mahnit;
Stă rezimată-o fată
De stâlp-nzăpezit.

Snow

When snow again falls,
longing grips me.
I see myself on a distant road,
walking slowly, covered with snow.

Under the eaves, the balcony
darkens with gloom;
A girl rests
against a snow-covered pillar.

Igienă

Ea crede c-aș fi atacat...
Și când o sărut se teme,
Dar sclavă plăcerii, ea geme
Și cere un lung sărutat.

Pe urmă, când spasmul a dispărut,
Își udă-n parfum o batistă —
O pune pe gură și tristă,
Ea șterge un fizic sărut.

Hygiene

She thinks I'm sick,
is afraid each time I kiss her,
but a slave of the pleasure.
Moaning, she begs for a long kiss.

When the passion ends
she perfumes her handkerchief,
places it on her mouth —
wiping, sadly, my contagious kiss.

Și ninge

Și ninge în orașul mare
E noaptea plină de orgii,
Iar prin saloane aurii
S-aud orchestre, și fanfare.

Femei nocturne, singurele
La colț de stradă se ațin,
Desfrâu de bere și de vin
Prin berării, și cafenele.

De orbitoare galantare
De diamant, și de rubin...
Și de averi orașu-i plin,
Și ninge în orașul mare!...

Snowfall

Snow falls on this great city:
a night of carousing —
orchestras and bands
play in bright drawing rooms.

Alone at street corners —
ladies of the evening, provoked
to loose ways by wine and beer
from the bars and cafes.

Dazzling shop windows
of diamonds and rubies —
this place is rich — there are even
crystal snowflakes in this great city.

Plumb de iarnă 2

Și iar... aceeași oră de dimineață...
Pe toate mocnind același secret;
Un frig violet, și fața e creață —
— O, cum omul a devenit concret...

Lungi plictiseli în turnurile sumbre...
Noian de superstiții, cu hohot sec, târziu;
— Vei merita o lampă-n mohorâte umbre
Și corbii azvârliți de-al nopților pustiu.

În noaptea viforoasă de vei putea învinge
O tristă-ngăduire, sau un humor secret —
Vor auzi în turnuri, se vor uita cum ninge...
— O, cum omul a devenit concret...

Lead of Winter 2

Again. It is the same morning hour.
The same secret burns everything;
purple cold, a furrowed face —
How real the man is !

Long idle hours in dismal towers,
overcome by superstitions — their late, hollow sob;
You should have a lamp in your gloomy shadows
where even ravens flee night's emptiness.

If, in the turbulent night, you can forge
a painful acceptance, or a secret joke —
those in the towers will hear as they watch the snow fall.
The man is real.

Nervi de toamnă 3

Iarbă de plumb și aer tare...
Pudrat pe-o eczemă ce fața mi-o sapă;
Pe câmp, cu-o umbră de cugetare —
Violet, corbi, și-oglinzi de apă.
— O, tu care vei rătăci ca mine
În culori închise, și amețit la pas, —
Dus de frumos, de mai bine...
Demult, într-o toamnă, s-a stins un glas.

Anxiety in Autumn 3

Grass of lead and icy air
brush the eczema that pocks my face.
In the field, tempting me to brood —
violets, ravens, and waterfalls.
To you who will wander like me —
unsteady through dark colors,
led by beauty and better times —
long ago, in autumn, a voice whispered.

Toamnă 2

Clavirile plâng în oraş...

Afară o vreme de plumb
Şi vântul împrăştie ploaia.
Tomnatice frunze prin târg
Aleargă pe drumuri cu droaia.

Un bolnav poet, afectat
Aşteaptă tuşind pe la geamuri —
O fată, prin gratii, plângând,
Se uită ca luna prin ramuri.

Ea plânge... el palid se pierde
Prin târgul sălbatec, sever;
Şi pare tabloul acesta
Că-i antic şi plin de mister!

Autumn 2

All over town pianos are wailing.

The weather is lead,
the wind spreads rain.
From all over, autumn leaves
fly the streets.

An afflicted and shallow poet
coughs, waits by windows,
cries. Behind a latticed window,
like a moon through branches, a girl watches.

As she cries out, he pales and loses himself
in the forsaken
and forbidding scene,
old and full of mystery.

Nocturnă 4

Nu e nimeni... plouă... plânge-o cucuvaie
Pe-un acoperiș de piatră-n noapte cu ecouri de șivoaie,
Vai, e ora de-altădată, umbre ude se-ntretaie
Și-n curentul unui gang ațipesc, plin de ploaie.

Tabla tuburilor sună aiurarea tuturor...
O grăbită alchimie, fâlfâie o vâlvătaie,
Vai, e ora de-altădată, dungi de ploaie se-ntretaie,
Un oraș de piatră doarme... toate dor.
Nu e nimeni... plouă... plânge-o cucuvaie.

Nocturne 4

No one is here. Rain falls. In the night, on a tile roof
a young owl calls and the sound echoes large.
At this old hour, wet shadows meet. Rain-soaked,
I sleep in the draft from a passage.

The rush of downspout water contains
the wanderer's wasted alchemy, a floating blaze.
At this old hour, floods mingle,
this stone town sleeps, full of pain.
No one is here. Rain falls. A young owl calls.

Frig

Sunt lângă un gard rupt,
Și vântul bate cu frunze ude —
Sunt mai urât, mai supt,
Frigul începe sticla s-o asude.

Pe strada aplecată la vale
E-o toamnă ca o poezie veche —
Vântul împinge fusta femeilor în cale,
Cu una din ele nu mai putem fi o pereche.

Toamna rupe afișe și flori,
E mai trist departe-n prăpăstii —
Să faceți foc de mai multe ori;
O, trebuie să fie trist departe-n prăpăstii...
Fulgi de zăpadă rătăcitori...

Cold

Near a broken fence I watch
the wind blow wet leaves —
I've grown ugly and wasted.
From the cold, moisture condenses on the glass.

On this sloping street,
autumn looks like an old poem —
the wind lifts women's skirts
and I can no longer belong to someone.

Autumn rips posters, rips petals from flowers.
Far away in the abyss greater sadness rises.
Feed the fire several times each day.
Gloom fills the abyss.
Lost snowflakes wander.

Cu voi

Mai bine singuratec și uitat,
Pierdut să te retragi nepăsător.
În țara asta plină de humor,
Mai bine singuratec și uitat.

O, genii întristate care mor
În cerc barbar și fără sentiment, —
Prin asta ești celebră-n Orient,
O, țară tristă, plină de humor...

With You

It's better to be lonely and forgotten,
to step back with indifference.
In this joking country
it's better to be lonely and forgotten.

Sad geniuses die brutally
and without feeling;
For this you are famous in the East —
you sad, joking country.

Liceu

Liceu, — cimitir
Al tinereții mele —
Pedanți profesori
Și examene grele...
Și azi mă-nfiori
Liceu, — cimitir
Al tinereții mele!

Liceu, — cimitir
Cu lungi coridoare —
Azi nu mai sunt eu
Și mintea mă doare...
Nimic nu mai vreau —
Liceu, — cimitir
Cu lungi coridoare...

Liceu, — cimitir
Al tinereții mele —
În lume m-ai dat
În vâltorile grele,
Atât de blazat...
Liceu, — cimitir
Al tinereții mele!

High School

High school, graveyard
of my youth —
Pedantic teachers,
impossible exams . . .
You frighten me still —
High school, graveyard
of my youth!

High school, graveyard
with long corridors —
Though I've changed,
my mind hurts.
I want nothing —
High school, graveyard
with long corridors.

High school, graveyard
of my youth —
You threw me to the world.
Jaded.
Threw me to a hard life.
High school, graveyard
of my youth!

Ego

Tot mai tăcut și singur
În lumea mea pustie —
Și tot mai mult m-apasă
O grea mizantropie.

Din tot ce scriu, iubito,
Reiese-atât de bine —
Aceași nepăsare
De oameni, și de tine.

Ego

So silent, so alone
in my senseless world —
So overwhelmed
with a tough misanthropy.

Everything I write, my love,
shows perfectly
the same lack of interest
in others and in you.

Pantofii

Pantofi de aur, expuși în vitrină,
Veți sta sub dantele, în nopți de baluri,
Și-n ale valsului leneșe valuri
Veți râde prin săli, — potop de lumină.

Pe trist catafalc, cu tristă regină,
Veți sta în piciorul de gheață, și sfânt,
Și-n trecerea vremii veți arde-n mormânt,
Pantofi de aur, expuși în vitrină...

Shoes

Golden shop-window shoes —
you will spend your days beneath lace dresses,
your nights in the indolent waves of the waltz.
Flood-lit ballrooms will hold your laughter.

You will dress the icy feet
of the sainted queen, sad in her coffin.
In time, a grave will destroy you —
golden shop-window shoes.

Aiurea

Blestemată mai fie și toamna,
Și frunza ce pică pe noi —
Blestemat să mai fie și târgul
Ursuz, și cu veșnice ploi...

Cetate, — azilul ftiziei —
Nămeți de la pol te cuprind...
Cetate, azi moare poetul
În brațele tale tușind...

Nonsense

Damn autumn
and its falling leaves —
Damn this sullen
rain-soaked town.

A fortress — shelter for consumptives,
embraced by polar drifts.
A fortress — for the poet's death,
coughing, in your arms.

Psalm

Iubito, cu fața de mort,
Fecioară uitată în turn,
Plângând în balcon
Cu grai monoton,
Cu suflet taciturn —
În visul meu te port.

Iubito, cu fața de mort,
Mireasă pe tron,
Cu grai monoton
În visul meu te port.

Iubito, cu fața de mort,
De geniu trăsniță,
De-a pururi monotonă,
Goală madonă,
De crini prăfuită —
În visul meu te port...

Psalm

My love with lifeless face,
a virgin in a tower, forgotten,
crying from the balcony
with changeless voice —
I save you in the dreams
of my mute soul.

My love with lifeless face,
a bride on a royal seat,
with a relentless voice —
I keep you in my dream.

My love with lifeless face,
your brilliance gone,
faded and changeless,
naked Madonna,
lilies have covered you with their dust —
I keep you in my dream.

Contrast

Femeie, — mască de culori,
Cocotă plină de rafinării —
Tu, care țipi la desfrânări târzii
Pe visători, cu greu, îi înfiori...

Oh, sunt fecioare cu obrazul pal,
Modele albe de forme fine —
Și singure dorm, albe, și senine
În albele crivate, de cristal...

Contrast

Woman, disguised with color,
coquette with refinements —
You moan immodestly
but hardly thrill the dreamers.

Yes, there are pale virgins,
white models with fine forms
that sleep alone, pale and serene,
in white crystal coffins.

Piano

Și iar toate-s triste.
Și azi, ca și ieri —
Potop de dureri.

Și visul apune
În negrul destin...

Și vremuri mai bune
Nu vin, nu mai vin,
Și nici mângâieri...

Și iar toate-s triste,
Și azi, ca și ieri...

Piano

Sadness again,
today, yesterday.
A flood of sorrows.

My dream sits
in black fortune.

Better times
don't come, won't come.
Not one good stroke.

Sadness again,
today, yesterday.

Mister

Clavirile plâng în oraş
Pe-o vreme de toamnă pustie...
Şi plopul plâng tot în oraş,
Şi-n totul e-o grea agonie.

Par casele triste castele...
Amorul, aici, a murit
Şi poate că plâng la clavire
Fecioare cu păr despletit...

Trec singur... şi tare mi-e teamă...
Şi, unde mă aflu, nu ştiu —
Vai, plopul detună oraşul...
Clavirile plâng în pustiu...

Mystery

All over town pianos moan,
minding the emptiness of autumn.
Poplars weep all over town,
every thing is dying.

Cottages and castles alike are sad —
in these places love died.
Virgins shake loosen their hair and cry —
and play the piano.

Passing alone, I am afraid.
I don't know where I am —
Poplars and pianos
weep in that emptiness.

În altar

Stă fără noimă catedrala
Azi, într-un secol rafinat —
Doar de mai vin să delireze
Amanți cu suflet ruinat.

...Și delirând, când corul curge
Se face gândul mai amar —
Ei vor o noapte de orgie
Pe canapeaua din altar...

At the Altar

In this fine century
the cathedral is empty of authority —
Only lovers with poisoned souls
pass through the door

and trample the choir's melody.
Their thoughts grow bitter —
They want a night of mindless passion
on the altar bench.

Sepulcre violate

Vagabondând, într-un amurg blond,
Am dat de-ale cimitirului porți, —
Acolo, cioclii își bat joc de morți,
Și-am râs un râs de vagabond.

O, râsul ființei vagabonde...
Și ce-am văzut era straniu —
Într-un copac am găsit un craniu,
Pe o cruce niște cozi blonde.

Desecrated Graves

Roaming in pale twilight
I arrived at the cemetery
where gravediggers mock the dead.
I laughed the laugh of a tramp.

The tramp's laugh —
because I saw things that are so strange —
a skull in a tree,
blond pigtailed on a cross.

Epitaf

"Aici sunt eu
Un solitar,
Ce-a râs amar
Și-a plâns mereu.

Cu-al meu aspect
Făcea să mor,
Căci tuturor
Păream suspect."

Epitaph

"I am down here.
A loner
who laughed bitterly,
who constantly cried.

My look
amused them all —
They thought
I was suspicious."

Destul

Când voi fi liniștit, voi scrie un vers
În care veți vedea că sunt părăsit —
Voind să descifrez ceea ce era șters,
Aproape, nu mai știu ce-am voit...

Plângând, mi-am spus să nu mai plâng —
Eu aveam...
Cine mai știe, și eu, ce gândeam,
Altădată, în crâng!

Voi scrie un vers, când voi fi liniștit...

Enough

When I am calm, I'll write a verse.
You'll see in it that I am lonely,
wanting to decipher something erased.
I no longer know what I wanted.

When I wept, I told myself to stop —
I had . . .
Who knows what I was thinking,
some other time, in the grove.

I'll write a verse, when I am calm.

Regret

De mult, de mult cunosc doi plop
Ce-mi stau și azi în cale —
Îmi place mult ca să-i privesc, —
Dar mă cuprinde-o jale...

Căci parcă-mi spune-un nu-știu-ce...
Că mâine poate am să mor —
Și dâșii n-or mai fi priviți
De nici un trecător.

Regret

I've known these two poplars for a long time.
They block my way . . . even today.
Though I love to gaze at them,
I sink to grief each time I do.

It's as if I've been told
tomorrow you'll be dead —
and no passerby
will look at my poplars.

Ca mâine

Cu steaua care s-a desprins,
Ce piere-acum în haos —
O inimă poate s-a stins
Spre veșnicul repaos.

Ca mâini și-a noastră va cădea
În stricta veșnicie —
Cine-o căta mahnit spre ea?
Vai, nimeni... cine știe!

Tomorrow

As a falling star
desintegrates in frenzy,
a heart may stop beating
for endless rest.

Perhaps tomorrow our star will fall
into perfect eternity.
Who will look for it?
No one knows.

De iarnă 2

Un hoit, un corb, un câmp, și eu,
Iarnă... și-ncepe a ninge —
Ninsoarea-mprejur cu cerul s-atinge...
Nimeni, zăpadă, și ninge mereu.

— O, corb!
Ce rost mai are-un suflet orb...
Ce vine singur în pustiu —
Când anii trec cum nu mai știu,
O, corb!
Ce rost mai are-un suflet orb...
— Chiar!

— O, corb!
Ce rost mai are-un suflet orb —
Întârzieri, mormânt închis —
E oare viață, sau e vis —
O, corb!
Ce rost mai are-un suflet orb...
— Chiar!

Târziu, și ninge, noaptea se lasă
Sunt singur acum...
Iată orașul, nimeni pe drum —
Pace, nimic, am ajuns acasă!

Winter 2

A dead body, a raven, a field, and me —
Winter is here — snow falls,
touches the sky.
I am alone, more snow falls.

Raven!
What is the importance of a soul that cannot see —
Alone and empty
while years pass unnoticed?
Raven!
What is the importance of a soul that cannot see?
Amen!

Raven!
What is the importance of a soul that cannot see
at this late hour that the grave is closed?
Is this life or a dream?
Raven!
What is the importance of a soul that cannot see?
Amen!

The hour is late, snow is falling, night comes.
All alone
I watch the town. No one is on the road —
There is peace. There is nothing. I am home!

Ecou de romanță

S-a dus albastrul cer senin
Și primăvara s-a sfârșit —
Te-am așteptat în lung suspin,
Tu, n-ai venit!

Și vara, cu nopțile ei,
S-a dus, și câmpu-i veștejit —
Te-am așteptat pe lângă tei,
Tu, n-ai venit!

Târziu, și toamna a plecat,
Frunzișul tot e răvășit —
Plângând, pe drumuri te-am chemat,
Tu, n-ai venit!

Iar, mâni, cu-al iernei trist pustiu,
De mine-atunci nu vei mai ști —
Nu mai veni, e prea târziu,
Nu mai veni!

Echo of a Ballad

Blue sky has disappeared
and, with it, spring —
sighing, I waited
for you who didn't come.

Summer's also gone —
its nights, its brown fields.
Walking near the linden trees, I waited
for you who didn't come.

Later, when autumn also left,
when the leaves all were scattered —
crying in the streets, I called
for you who didn't come.

Tomorrow when winter empty comes
you will know nothing of me —
Don't come. It's too late.
Don't come.

Trec nouri

Azi nu mai scriu nimic...
Un vin, și-o țigară —
Și-amiezuri de zile se duc
Ca o simptomă fugară.

Ce este, important, mereu,
Pe-aici, ca și-afară —
Amiezuri de zile se duc
Ca o simptomă fugară.

Passing Clouds

Today I don't write.
A glass of wine, a cigarette —
midday moves on
like a fleeting symptom.

This remains important,
here and out there:
midday moves on
like a fleeting symptom.

Pastel 3

Sărmanii plopî de lângă moară
Cum stau de singuri, singurei —
Și cum mai ninge peste ei...
Sărmanii plopî de lângă moară!

Cum negre gânduri cad pe mine
Când mă gândesc că am să mor...
Așa cad corbi pe vârful lor, —
Cum negre gânduri cad pe mine.

Nature Poem 3

Pity the poplars beside the mill
where it is lonely.
Snow buried completely
those unlucky poplars by the mill.

Black thoughts swallow me.
I think I will die.
Ravens darken the poplars
as black thoughts cover me.

Renunțare

În grădina moartă
Am sărit aseară peste zidul mort —
Pasul meu, încet, se oprea în loc, —
Conștient de soartă, de durere orb,
În grădina moartă
A sosit un mort...

Se uita-n grădina moartă
Luna albă, moartă —
Plumb, — corpul meu căzu
Pe banca de piatra.

Se-auzea de-afară
Viața proletară —
Numai umbra mea, după zidul mort,
— Pentru totdeauna, mai plângea în noapte.
În grădina moartă
A sosit un mort.

Giving Up

Last night I scaled the dead wall
of the dead garden.
My steps paused —
aware of fate, blind to pain.
In the dead garden
a dead body.

The dead white moon
gazed on the dead garden.
My dead body fell
onto a rocky bench.

Normal life
was heard outside —
My shadow, behind the dead wall,
cried in the night.
In the dead garden
a dead body.

Să ne iubim

Vai, și va veni o vreme
Când adormi-vom amândoi,
Și-nstrăinați prin cimitire,
Va plânge toamna peste noi.

Ce poate, deci, a fi sub soare,
În haosul imensității —
Dacă-ți vei pierde fecioria
În taina roză-a voluptății?

Let's Make Love

The time will come
when we will sleep
in cemeteries, apart.
Autumn will weep on us.

What can it matter
in this chaotic immensity
if you lose your virginity
in secret rose lust?

Controversă

Ascultam acele povești.
Deși nu era vremea lor —
Cum nu-nțelege când privești
Aerul morților.

"Era acel tânăr prea singur!
Dar toți îl iubeau...
— Atunci, nu era așa singur!
Sau ceilalți nu erau.

Și-o tânără fată cu dânsul —
De-abia în lume-au plecat —
Încât îți vine și plânsul
Printre-ntrebări, ne-nțetat.

Și iată, din toate, nimicul —
Un înger, apoi, s-a născut...
— Acestea erau, deci, nimicul,
Și-ndată, orice a tăcut!

Întoarce-te-n alții, sau singur
Și-orice povești înțelege —
Acel tânăr prea singur
Ajunse printre moșnegi."

Ascultam acele povești,
Deși nu era vremea lor,
Cum nu-nțelege când privești
Aerul morților.

Controversy

Once I listened to those stories,
though it was at the wrong time —
for we don't understand
the looks of the dead.

"He was a lonely young man
though everyone loved him.
Or he wasn't lonely then.
Or the others weren't.

"With a young woman
he left this world.
One can't help crying
endless questions.

"Look how everything fades to nothing.
Giving birth to heaven's angel
which is nothing.
In an instant all went silent.

"Come back as another or yourself
or in a different story —
Make that lonely young man
into an old man."

Once I listened to these stories,
though it was at the wrong time —
for we don't understand
the looks of the dead.

Sânge, plumb, toamnă

Încet prin ploaia tristă
Un piept curbat de tuse
Cu sânge în batistă
Pe după colț se duse,

Încet prin ploaia tristă.

Tot plumbul ud al ceții
Pe urmă-i se abate,
Prin gangurile pieții
Și-n frunzele uscate,

Tot plumbul ud al ceții.

E sânge, plumb și toamnă.
Cu negru braț de pace
O cracă tot mă-ndeamnă
Lugubră și tenace.

E sânge, plumb și toamnă.

Blood, Lead, Autumn

Slowly in sad rain
bent from coughs
and carrying a blood handkerchief,
a body rounded the corner.

In sad rain, slowly.

Fog like lead
follows the body
into the square,
through dry leaves.

Fog like lead.

Blood, lead, and autumn.
I weep and weep.
With a black arm I cling
to the branch that entangles me.

Blood, lead and autumn.

Toamna murind

Toamna în grădină își acordă vioara.
Plâng strunele jalnic, lung și prelung
Și-n goala odaie acorduri ajung...
Și plâng în odaie, și eu din vioară...
Plâng strunele toate lung și prelung.

Fereastra e deschisă... vioarele plâng...
O, ninge... și toate se stâng...
Palidă, toamna nervoasă, cântând a murit...
Îmi cade vioara și cad ostenit,
Iar toamna, poetă, cântând a murit.

Dying Autumn

In my garden autumn tunes her violin,
mournful strings — long, prolonged.
Chords rise to an empty room
where I, with my violin, also cry.
Mournful strings — long, prolonged.

An open window, wail of strings.
Snow falls. Consequence dies.
Drained autumn's nettled singing also has died.
My violin falls. Tired, I also fall.
Autumn, the poet, has died in song.